

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14313/2023
08.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП „Београд“, против тужених АА, ББ и ВВ, сви из ..., као правних следбеника ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Слободан Божиловић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9602/2018 од 12.09.2019. године, у седници одржаној 08.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9602/2018 од 12.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 21021/15 од 11.06.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор литиспенденције истакнут од стране правног претходника тужених. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезани тужени АА и ББ, да тужиоцу исплате по 1/2 износа од 1.993.091,94 динара са законском затезном каматом од 09.02.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужени ВВ да солидарно са туженима АА и ББ, солидарно исплати износ од 1.993.091,94 динара са законском затезном каматом од 09.02.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени АА и ББ да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 138.814,35 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 9602/2018 од 12.09.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке, тако што је усвојен тужбени захтев и обавезани тужени АА, ББ и ВВ, да тужиоцу солидарно исплате износ од 1.993.091,94 динара са законском затезном каматом од 09.02.2018. године до исплате, као и у ставу четвртном изреке тако што су обавезани тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка солидарно исплате 138.814,35 динара. Ставом другим изреке, одбачена је као недозвољена жалба туженог ВВ изјављена против става трећег изреке првостепене пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 395.

Закона о парничном поступку (погрешно се позивајући на члан 416. став 2. важећег ЗПП).

Решењем РЗ 5/2020 од 21.02.2020. године, Апелациони суд у Београду није предложио Врховном касационом суду одлучивање о изузетној ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9602/18 од 12.09.2019. године.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), а у вези члана 23. став 3. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни суд је нашао да ревизија тужених није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), која регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради стицања без основа поднета је 11.10.2002. године, а правноснажна пресуда донета је 12.09.2019. године, вредност предмета спора је 504.936,90 динара. Поднеском од 11.04.2018. године тужилац је преиначио тужбу и као вредност тужбеног захтева означио износ од 1.993.091,94 динара. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде од 1.993.091,94 динара, што према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, од 118,2204 динара за 1 евро, представља динарску противвредност 16.859,12 евра.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме је коме побијана вредност спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, односно испод динарске противвредности 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о главној ствари, али налази да наведено није од утицаја на другачију одлуку, имајући у виду да одредбама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује, није била прописана могућност изјављивања ревизије у ситуацији када је другостепена одлука преиначена и одлучено о захтевима странака.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић